

La Mulți Ani !

La începutul anului

În cartea Numeri 28:14, cuvântul Domnului găsim o jertfă care trebuia adusă în Israel la începutul fiecărei luni din an. Era o ardere de tot, mistuită toată pe altar, din care să nu mai rămână decât cenușa. „Aceasta este arderea-de-tot pentru începutul lunii, în fiecare lună, în toate lunile anului.”

Fiecare lună începea cu o jertfă de ardere-de-tot. La începutul fiecărei luni, poporul Israel avea nevoie de o nouă consacrare, o nouă predare, o nouă pocăință. Jertfa care se mistuia întregă pe altar le aducea aminte de o stare lăuntrică în care toți trebuiau să se pună în slujba lui Dumnezeu, aveau nevoie de o nouă dedicare în slujirea Domnului.

Cu atât mai mult, acum la începutul primei luni din an, să venim așa cum e scris la Evrei 10:22, „să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină, cu inimile stropite și curățite de un cuget rău, și cu trupul spălat cu o apă curată”. Așa să venim înaintea lui Dumnezeu și să ne rugăm ca El să dea binecuvântare în anul în care am intrat.

La Deuteronom 11:12, Moise spunea poporului că țara Canaanului înspre care mergeau e o țară asupra căreia Dumnezeu se uită mereu: „Este o țară de care îngrijește Domnul, Dumnezeuul tău, și asupra căreia Domnul, Dumnezeuul tău, are neîncetat ochii de la începutul anului până la sfârșitul anului”. Tot astfel, Domnul are ochii asupra anului nou 2008, de la începutul lui până la sfârșitul lui. El se va îngriji și în anul acesta de noi, dar noi să nu uităm Mâna care ne dă binecuvântările, să nu uităm Cine este izvorul belșugului de care ne bucurăm. Cum sunt binecuvântările Lui, așa să fie și slujirea noastră, în tot timpul anului. Să ne întoarcem cu inima la Domnul și să-i aducem arderea de tot a ființelor noastre, într-o slujire sfântă până la sfârșitul anului. Doamne, primește jertfa pe care Ți-o aducem, și care suntem noi înșine.

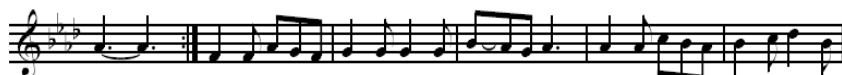
Domnul Însuși va merge înaintea Ta

V.P.

Deutr. 31:8

Dom- nul În-suși va mer- ge î - na - in - tea ta, El În - suși va fi - cu ti -

ne! Nu te va pă-ră - si și nu te va - lă - sa, Nu te va pă-ră - si, și nu te

va lă sa! Nu te te - me! Nu te te - me! Și nu ten-spăi-mân - ta!

Alte anunțuri

■ Știm că mulți sunt legați cu numele de „zilele sfinților”, și la 1 ianuarie a fost Sf. Vasile, după numele ierarhului Vasile cel Mare. Spunem „La Mulți Ani” tuturor celor cu numele de Vasile. Și dacă tot am început, atunci felicităm și pe ceilalți cu numele de Silvestru (Silviu), Serafim, Teoctist, Emilian, Eustrate, Teodosia, Tatiana, care-și sărbătoresc ziua numelui în săptămânile acestea. La Mulți Ani tuturor!

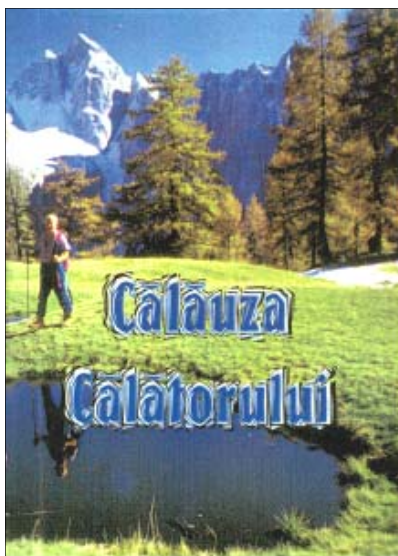
■ Ieri a avut loc serbarea de cadouri pentru sora Mihaela Piele și fr. Cristian Goldman, a căror nunta va avea loc pe 26 ianuarie. Dăm slavă Domnului pentru ei.

■ Fratele Dumitru Zmeregă, după o ședere îndelungată la spital, acum este acasă.

■ Fratele Liviu Bocanici este încă la Resurrection Hospital, unde rumează terapia fizică după operația de by-pass la inimă.

■ Sora Maria Brânceanu a căzut și și-a fracturat grav o mână.

■ Să ne rugăm pentru fr. Dode Ursan, a cărui sănătate este din ce în ce mai slabă.

Fratele Daniel Săndescu a adus la standul de cărți o nouă carte retipărită recent de dânsul, „Căluza Călătorului”, o carte folosită pentru toți membrii bisericii, cu istorioare de învățături spirituale și creștere în credință.

Aducem aminte frățietății că tot la standul de cărți puteți face abonamente acum la început de an la revistele preferate.

Buletin Duminical

Biserica Baptistă Română din Metropola Chicago
484 E. Northwest Hwy (505 State Street), Des Plaines, IL 60016
Radio: WEEF 1430AM, duminica dimineața între 8:30 și 9:00
<http://www.rbc-chicago.org>

Petru Dugulescu

1945-2008

O veste fulgerătoare joia trecută: Știți că a murit fratele Dugulescu? Nu se poate! Era încă tânăr. Ce s-a întâmplat? — Miercuri, 3 ianuarie 2008, puțin după ora 10 noaptea (ora României), în urma unui atac cerebral, fratele Petru Dugulescu a fost chemat la Domnul.

Câteva date succinte despre viața lui: S-a născut la 18 noiembrie 1945 în comuna Chelmac, județul Arad. Într-o seară de septembrie 1965, fiind student la Timișoara, a fost invitat la biserica baptistă de pe strada Romulus. Predicatorul de acolo, Pitt Popovici, avea un ciclu apologetic: „Este Biblia adevărată?”. Petre Dugulescu, care venise mai mult de cicăleala unui prieten al său, avea pachetul de țigări în buzunar și n-avea de gând să se pocăiască, dar atmosfera din casa Domnului, cu balcoanele pline de studenți, și patosul predicatorului, și argumentele clare, i-au străpuns inima. „Dacă omul acesta are dreptate, eu trebuie să mă schimb,” și-a zis tânărul Petrică. Și s-a schimbat. A primit botezul la 18 decembrie 1965. Iar mai târziu a devenit păstorul acelei biserici.

A urmat cursurile de la Seminarul Teologic Baptist din București pe care l-a absolvit în 1974, după care a păstorit biserica din Hațeg. În 1986 a fost ales ca păstor al bisericii Baptiste nr. 1 din Timișoara. S-a implicat în lucrări de misiune, evanghelizare și pregătire a noii generații de predicatori prin BEEF și Campus Crusade for Christ, având din ce în ce mai multe legături cu predicatori din străinătate, lucru care în vremea comuniștilor era foarte dificil. Au urmat apoi călătoriile în străinătate, în Elveția, în Anglia, și în Statele Unite. Orizontul i- s-a mărit și contactele avute l-au ajutat ca mai târziu să poată avea un sprijin în proiectele pe care urma să le aibă în România. A fost întotdeauna bine primit și apreciat în bisericile românești., iar la noi venea des, fiindcă și sora sa de corp trăia în Chicago.

Revoluția din 1989 și în special întâlnirea de masă de la Timișoara din noaptea de vineri 22 decembrie 1989, l-a marcat ca un conducător la nivel național, atunci când a cerut de la balconul Operei de stat ca lumea să îngenuncheze și să spună cu toții rugăciunea Tatăl Nostru. Erau acolo 100.000 de oameni, dar era toată Timișoara, era toată țara. Scandau emoționați: „Există Dumnezeu!” Și apoi cu toții au cântat cântarea „Sfârșitul veacului trăim...”

Au urmat în anii de după revoluție, activitatea în Parlamentul României ca deputat PNȚCD (1992-1996 și 1996-2000), lucrarea de ajutor al copiilor săraci prin misiunea „Frații Onisim”, și lucrarea de evanghelizare prin societatea „Isus Speranța României”; tot el a inițiat „Marșul Învierii” la fiecare Paște în Timișoara. Când era în Parlamentul Țării, venea în fiecare an cu poetul Ioan Alexandru la Micul Dejun cu Rugăciune de la Casa Albă, și întotdeauna venea și la Chicago, și ne vizitau împreună. A fost un poet înăscut, un predicator talentat, un serv credincios. „Ferice de acum încolo de morții care mor în Domnul! „Da,” zice Duhul, „ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează”.... Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului...

Comunicări

Botez: la Bobotează

Astăzi, la serviciul de după masă, vom avea actul unui botez nou testamental.

În calendar ziua de azi e prăznuită ca ziua de mare praznic în amintirea botezului Domnului Isus, numită la noi „Boboteaza”. Lucrul acesta face ca botezul de astăzi în casa Domnului să aibă o îndoită semnificație. „Atunci a venit Isus din Galileia la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el” (Matei 3:13).

Ne bucurăm de harul pe care Dumnezeu îl revarsă peste biserica Lui, chiar în mijlocul atâtor necazuri și încercări!

■ Binecuvântare: În duminica trecută, la serviciul de dimineață, familia Claudiu și Ilincuța Șerbu au venit la binecuvântare cu băiețașul lor, Edward Claudiu Șerbu. Lucrul deosebit a fost faptul că familia Șerbu a venit din Londra, capitala Angliei, unde locuiesc, ca să fie la acest eveniment împreună cu familiile părinților și fraților ei.

■ Printre musafirii noștri la sărbători au fost: Anca Luca Holtman, din Massachusetts, originară din Sibiu; Elisabeta și Monica Cristea, din Arizona; Paul Drâmbăreanu, din Indiana; familia Feldioreanu, din Atlanta; familia Iosif și Neli Românu, din Anaheim, California; familia Emil Dragomir din Canada; Nelu și Dana Craiovean, din Ohio, și alții.

Ne-am bucurat ca în săptămâna de rugăciune să avem mult popor în fiecare seară. Am simțit cu toții dorința de apropiere unii de alții și de Dumnezeu. Să continuăm același foc sfânt al rugăciunilor din adunare.

■ Rugăciunile să fie rostite cu voce tare, ca să fie auzite de toată adunarea, și toți să spunem Amin.

■ Rugăciunile trebuie făcute cu înțelepciune, să fie concise, scurte; în casa Domnului, la timpul comun de rugăciune, să nu fie rugăciunile prea lungi, fiindcă iau timpul altora care ar dori să se roage.;

■ Rugăciunile să aibă și elementul de reverență, de patos, și de zidire; întreaga adunare participă la rugăciunea fiecăruia, astfel că biserica se unește laolaltă în fiecare cerere, în fiecare mulțumire sau proslăvire, și lucrul acesta trebuie făcut cu înflăcărare.

■ În rugăciunile de mijlocire, să folosim direct numele celor pentru care ne rugăm, atunci când avem pe cineva special a cărui povară vrem s-o ducem împreună; Ana s-a rugat pentru un copil, Ilie a cerut ploaie, biserica s-a rugat pentru Petru care era la închisoare, Pavel se ruga pentru sfinți și îi pomenea pe fiecare în rugăciunile lui.